

L. prób.	Zawartość procentowa								
	Substancyi suchej		Skrobi przeciętnie	Nieskrobi			Skrobi w substancyi suchej		
	między	średnio		min.	max.	średnio	min.	max.	średnio
3	16—17	16,52	11,13	5,29	5,51	5,39	66,8	67,8	67,4
6	17—18	17,78	12,13	5,48	5,77	5,65	67,5	69,5	68,2
6	18—19	18,62	13,16	5,21	5,89	5,46	67,9	72,2	70,7
12	19—20	19,46	13,82	5,28	5,95	5,62	69,0	72,3	71,0
10	20—21	20,42	14,69	5,56	6,05	5,73	70,4	73,3	71,9
12	21—22	21,47	15,48	5,67	6,60	5,99	69,7	73,6	72,2
9	22—23	22,60	16,62	5,56	6,27	5,98	72,5	74,9	73,6
8	23—27	24,90	18,41	6,10	6,86	6,49	71,7	76,3	73,9

Z badań powyższych aż nadto jest zrozumiałe to, że w tych przypadkach waga Reimanna daje błędne wskazówki co do za-

wartości skrobi, bo tabela odnośna, obliczona przez Maerckera, jest tu nieprzydatna (*Tidskrift for det norske Landbrug*. 1907, str. 464).

Drobne wiadomości.

Rosyjskie ministerium skarbu ogłosiło ceny za spirytus dla monopolu w całym państwie rosyjskiem. Najniższe są oczywiście dla Królestwa, bo wynoszą zaledwie 60 do 64 kop. za wiadro 40% owe. Najniższa cena w cesarstwie wynosi 73 kop. za wiadro. Naturalnie, że tak niska cena ma swoją „realną” przyczynę. Możemy sobie teraz wyobrazić, jak będzie wyglądało wyznaczanie cen za spirytus w W. Ks. Poznańskim, gdyby projekt monopolowy w Niemczech stał się rzeczywistością. A w Austrii? — zapyta szanowny czytelnik — jak w tem państwie to będzie wyglądać, gdy monopol spirytusowy zaprowadzą, wszak w Austrii teka skarbu z reguły jest w rękę „polskiem”?

Przedsmak tego już mamy, gdyż zamierzają nam odebrać bonifikację, jak gdybyśmy nie potrzebowali już walczyć z konkurencją fabryk spirytusu. Lecz „my się nie damy”, tak sobie tu w kraju mówimy, póki nas Wiedeń nie omami, potem zaś to już konieczność utrzymania naszego „decydującego głosu” w parlamencie wymagać będzie, abyśmy coś z naszych żądań spuścili.

Płukanie ziemniaków na wysad w płynie odkażającym doradzają w tym przypadku, gdy na wysad mają być użyte takie ziemniaki, które były w kopcach w styczności z ziemniakami, nadpsutymi przez zgniliznę. Należy wówczas przebieierać ziemniaki i zdrowe wrzucać do osobnego kosza, a po jego napełnieniu zanurzać go w wodzie i w niej poruszać, aby ziemniaki opłukać. Potem zanurza się ziemniaki wraz z koszem w płynie odkażającym (płyn bordoski lub inny tp.) i trzyma

w nim pewien czas. Takie ziemniaki odkażone dają pewną gwarancję, że pole nie zakażą drobnoustrojami, wywołującymi zgniliznę w jesieni.

Zabawne. Stowarzyszenia przeciwalkoholiczne nie przebieerają w Niemczech w środkach walki przeciw pijaństwu narodu niemieckiego, do którego nałogu obecnie się przyznają, bo dotychczas pijakami w Europie byli tylko Słowianie. Walka ta oczywiście nie w smak właścicielom gorzelń, browarów, fabryk likierów i rozlicznym innym interesantom, którzy z tej, teraz dopiero odkrytej wady narodowej żyją i sfery te odpłacają swoim wrogom pięknem za nadobne.

Niemiec musi pić, tak jak bałagufa żydowski fajkę palić. Wiedzą o tem dobrze ci, co przeciw alkoholowi walczą. Ażeby zaś tę truciznę usuwać, a pomimo to pozwalać dotychczasowym pijakom w czemś „gębę moczyć”, obmyślono wyrób t. zw. „napojów bezalkoholowych”. I to w istocie wyrządzało szkodę sprzedającym alkoholowe napoje. Lecz od czego rozum. „Odkryto”, że napoje bezalkoholowe są wielce zdrowiu szkodliwe. Sążniste ogłoszenia oznajmiły to ludowi pocziwemu i przestrzegały go w interesie zdrowia narodowego. Ludek wierzy i stąd złość fabrykantów tych napojów. Kilka procesów już się w tych sprawach odbyło, lecz dotąd bez wyniku.

Może niebawem ukaże się jakieś ogłoszenie znowu, że jedynym lekarstwem na zatrucie napojem bezalkoholowym jest kuracja „piwna”, lub też w bardzo ciężkich wypadkach „wódczana”, a w miarę zamożności chorujących „likierowa” lub „koniakowa”.